

ב"ה

מבצע טנק

תשורה מחנוכת
MITZVAH-TANK - PARK AVE.

מוצש"ק פר' ויקהל, אור לכ"ג אדר א' תשע"א

MITZVAH-TANK - PARK AVE.

רוב החומר נלקט ממאמרי הרב מרכזי מנשה לאופר, בגליונות
'התקשרות' במשך השנים, ותודה המערכת נתונה לו

דבר מלכות

טנקיסט'ן - פיקוח נפש ממש

משיחת חג הפורים תשל"ה

בנוגע צו א ענין שהזמן גרמא, איז דאס בנוגע וואס ס'האט זיך גערעדט בנוגע די "טנקיסטן" כמה פעמים, אז גדול זכותם ואשרי חלקם.

וואס אע"פ וואס ס'איז דאך דא אזוינע וואס זיינען מלעיג וכו', אז ענינים וואלט געווען בעסער ווען זיי זיצן און לערנען תורה לעצמם אדער עוסק אין עבודת התפילה און שלימות עצמם וכו'! וואס פארנעמען זיי זיך מיט "דובר שלום לכל זרעו": זוכן בעלי תשובה און זוכן אזוינע מאכן דורך הנחת תפילין א "קרקפתא דמנח תפילין", וואס ווי ס'שטייט אין פוסקים אז א איד וואס האט קיינמאל ניט געלייגט קיין תפילין מאיזה סיבה שתהי' און ער לייגט איין מאל תפילין – נעמט מען אים ארויס פון דער גדר פון "קרקפתא דלא מנח תפילין" ר"ל, און ער האט אין דערויף א חלק.

און זעלבסטפארשטאנדיק, אז זבולון קען ניט זיין תורתו אומנתו, און ס'איז דא אזוינע וואס האבן א ברירה און קענען זיך אויסקלייבן צי זיין אין עבודת זבולון צי אין עבודת יששכר, בשעת אבער ס'רעדט זיך וועגן פיקוח נפשות איז אט דעמולט, ווי די גמרא זאגט אין סוטה א חסיד ווערט אנגערופן "חסיד שוטה" אויב ער זאגט אז ער קען ניט גיין מציל זיין ווארום דאס איז ניט א אופן של צניעות וכו' כמבואר שם בארוכה.

ועד"ז איז דאס אין הצלת הנשמה "פיקוח נפש" כפשוטה הצלת הגוף והנשמה.

נאר וואדען – אין די ענינים דארף א ישיבה בחור ניט שטעלן אויף זיך, נאר דאס היינגט אפ אין הנהלת הישיבה! דאס רעדט זיך ניט וועגן סדרים פוך דער ישיבה – אט דעמולט איז ער משועבד און אויף זיך קיין בעה"ב ניט, ניט די צייט געהערט צו אים און ניט ער געהערט צו זיך, דאס אלץ געהערט צו די ד' אמות של תורה – צו די ישיבה, אין וועלכע

ער האט זוכה געווען צו לערנען, צי דאס איז די ישיבה אדער א צווייטע ישיבה, אבי א ישיבה וואס זי איז מיסדת אויף אהבת ה' און יראת ה' נאר אין די זמנים העומדים לרשותו, וואס אט דעמולט קען ער זיי נוצן אדער אויף שלימות עצמו ע"י התמדת הלימוד אדער עבודת התפלה וכיו"ב, אדער אויף שלימות הזולת, אדערהצלת נפשות של הזולת – איז אט דאס דארף ער פרעגן ביי דער הנהלת הישיבה און טאן כפי הוראתם און אויב זי גיט אים די הוראה אז ער זאל נוצן אט די זמנים און זיין א טנקיסט וכיו"ב אויף הפצת התורה והיהדות – האט ער דאך די שאלה "תורתו מתי" ווען וועט ער שטייגן אין תורה? איז אפילו אז מ'זאל אננעמען ווי אין בבלי אז "תורתו משתמרת" איז כאמור לעיל אז עס איז דא אזוינע וואס זייער שלימות באשטייט אין לעלות בסערה השמימה און דא אזוינע וואס זייער שלימות באשטייט אין "עפר אתה" פארנעמען זיך מיט עפר ועניני עפר כמדובר לעיל.

און פונקט אזוי ווי דעם שלימות איז "לעלות בסערה השמימה" אין ענינים פון טוב לשמים און וויבאלד אז דאס איז זיין שלימות דארף ער אזוי טאן בשמחה ובטוב לבב, אט אזוי איז די שלימות פון דעם וואס ענינו איז פארנעמען זיך מיט עניני עפר איז די שלימות דוקא באופן כזה פארנעמען זיך מיט הפצת היהדות האמיתי בכל מקום שידו מגעת לויט דעם רשות און די הוראה וואס ער באקומט פון די הנהלה וואס עומדת על גביו.

. . ועכ"פ בנוגע לענינו: כוונת המכוון בדיבור זה איז דאס אויף מעורר זיין אז "אל יבושו מפני המלעגים" אט די וואס זיינען זיך עוסק אין הפצת היהדות בכלל, און דורך די טאנקען און טאנקיסטן במיוחד, וואס ס'איז דאך דא אזוינע וואס זיינען מלעיג אז זיי קענען דאך זיצן און לערנען און זיך עוסק זיין בעבודת התפילה וכו', זאלן זיי וויסן זיין אז אויב דאס איז נאר ברשות פון העומד על גביהם, איז אט דעמולט איז דאס טובתם האמיתית, און שלימותם האמיתית און זיי זאלן אין דערויף ממשיך זיין אין די זמנים וואס מ'האט זיי געהייסן און זיי געגעבן רשות אויף דאס טאן בזמנים אל –

ואשרי חלקם וגדול זכותם און סוכ"ס וועלן זיין עצמם וכל העולם כולו לכף זכות און בריינגען ישועה והצלה ווי ער זאגט אין רמב"ם.

ביז די הצלה הכי גדולה – דער "מיסמך גאולה לגאולה" האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו, בקרוב ממש.

"עניינו של טנק הוא כלי-נשק מיוחד, אשר לו סגולה לא רק להגן אלא גם לכבוש" * "באפשרותו להגיע למקומות רחוקים, גם אם לשם כך נדרש לעבור ב'בור, חריץ ותעלה"' * "כשרואים שנתהוותה מציאות זו בלעומת-זה - זוהי ההוכחה וההוראה בגלוי שעתה הגיע הזמן לעשות 'טנקים' של מצווה" * הרבי אימץ את רעיון הטנק בחום ואף שיגר 'טנק' מיוחד לארץ- הקודש * "כשם שיהודי הנוסע צריך שיהיו עמו תפילין, כך קבוצה הנוסעת, צריך שיהיה עמה 'טנק'..."

סקירה על יסודו של ה"מבצע טנק"

והשפעתו העצומה ברחבי תבל

הולדת רעיון ה'טנק'

בחודש סיון תשל"ד לאחר הטבח הנורא בו נהרגו כ"ב מילדי תיכון מצפת, שהיו במהלך טיול במעלות והתאונה ליד כפר חב"ד, הרעיש הרבי שבוע אחר שבוע אודות החשיבות של חמשת המבצעי המצוות: מבצע תפילין, מבצע מזוזה, מבצע לימוד תורה, מבצע בית מלא ספרים ומבצע צדקה.

אניש והתמימים פעלו ועסקו במבצעי המצוות עוד ועוד, אבל הרבי דרש יותר.

כך נרשם ברשימת 'שלשלת היחס' שבראש ספר היום-יום:

"תשל"ד . . פותח בתעמולה (בהוספה ל"מבצע תפילין") אודות המבצעים: 'תורה', 'מזוזה', 'צדקה', 'בית מלא ספרים - יבנה וחכמיה', 'נרות שבת קודש ויום-טוב'. מתחיל עניין ההפצה על-ידי 'טנקים'."

הולדתו של רעיון ה'טנקים' באה ב'אתערותא דלתתא'. וכך היה:

ואכן, למחרת נסעו כשהמשאיות מעוטרות בשלטים ומהרמקולים בוקעת מוזיקה חסידית.

באותו הלילה קודם שהרבי נסע לביתו, הביט במשך זמן על המשאיות שחנו ליד 770, ולאחר מכן בנסיעה אמר למוזכירו הרב יהודה קרינסקי "שאלה הם הטנקים נגד ההתבוללות". וכך בעצם ניתן להם השם 'טנקים'.

כשחזר המזכיר ל-770, הוא סיפר לתמימים את ששמע מהרבי ונעשה מזה רעש גדול. כבר למחרת יצאו הבחורים עם עשרה משאיות שניצבו בפינות הרחוב.

הרעיון הובא לידיעת הרבי והוא נשא חן בעיניו. לא פעם עמד הרבי והביט על הניידות בצאתן לדרך ועודד את ה'טנקיסטים' בתנועות יד. הרבי היה קורא את הדו"חות המפורטים מפעילות הטנקים ואף הגיב עליהם.

עם השנים, החליפו קרוואנים ניידים את המשאיות, ואלו צוידו בארונות, בסידורי תפילה ובמקומות ישיבה נוחים

הנהלת צעירי אגודת חב"ד בארץ הקודש ארגנו אסיפה בהשתתפותם של אברכי אנ"ש. באסיפה דנו איך ניתן להגשים את רצונו של הרבי והציעו כמה הצעות. בין שאר ההצעות החליטו לקיים אסיפה גם בשבוע הבא.

כשהכניסו את הדו"ח מהאסיפה לרבי, כתב הרבי מענה (התוכן) "הרי היו יכולים לכבוש את ניו יורק וכל סביבותי".

כמה מהתמימים ב-770 (הת' שלום דוכמן והת' יוסף-יצחק גופין) ששמעו מהמענה, החליטו לעשות מעשה בכדי להגשים את רצונו הק' של הרבי. הם שכרו שתי משאיות, העמיסו עליהם שולחנות וספסלים מ-770 ויצאו לדרך. המשאיות פיזרו את התמימים בפינות רחוב, שם הם עסקו ב'מבצע תפילין' ושאר המבצעים. בסיום המבצעים אספו המשאיות את התמימים בחזרה.

כשחזרו באותו היום בהצלחה גדולה החליטו לנצל את המשאיות עצמן גם כן להפצה על ידי שיעלו עליהם אנשים להניח תפילין, וכך לשים עליהן שלטים ומוזיקה.

תשכ"ג. ה'תפילין טארק' ביוזמתו של ר' אהרן קליין

תשכ"ג. ה"תפילין טארק" במבט ממבנים

לשיחה או להשתתפות בשיעור יהדות קצר. עם זאת, הרעיון התפעולי של המשאית או הקרוואן היה ונותר זהה: צא ועזור ליהודי לקיים עוד מצווה.

ה'טנק' של ר' אהרן קליין

לאמיתתם של דברים, ניצנים של רעיון זה החלו לנצוץ כבר שנים רבות קודם:

בעת הביקור של הרבי זכה ר' אהרן לשמוע מהרבי מספר הוראות מעניינות. אחת מהן הייתה כשהרבי ראה את הפינה המיוחדת שהוקצתה להנחת תפילין, ואמר כי מהראוי לתלות במקוון וילון, על-מנת שיהודי המניח תפילין יוכל לעשות זאת ללא חשש שמאן דהוא יראה אותו והוא יתבייש וכך יותר יהודים יניחו תפילין.

בהתוודות ח"י באלול תשכ"ג אמר הרבי על האוטובוס של ר' אהרן (שהיה מכונה "תפילין טראק"):

"מזמן לזמן ניתוסף העניין של הפצת המעיינות ולא רק בכמות אלא גם באיכות, ובימים אלו ניתוסף עוד עניין שעל-ידו יהיה הפצת המעיינות, וזוהי מרכבה המתגלגלת על ד' רגליים שעל-ידה יפיצו המעיינות... ואורה עולה על כולנה שניתוסף בכל הפרטים, והמתעסקים בזה יאמרו 'לחיים' וממנו יראו וכן יעשו".

וביומן פרטי מאותם ימים מסופר:

אחד מהחסידי המיוחדים שנודעו ברגש אהבתם והתקשרותם לכ"ק אדמו"ר הי' ר' אהרן קליין ע"ה. התקשרותו האמיצה והפנה לכ"ק אדמו"ר, הביאה אותו כמה פעמים בימי חייו להגות רעיונות מקוריים, שנראו פעמים אחדות אף רחוקים מביצוע, ורק אודות אהבתו העצומה לרבי הגיעו הדברים לידי פועל.

היה זה בשנת תשכ"ג, כאשר ר' אהרן העלה יוזמה מקורית. הוא רכש אוטובוס, בנה בו דוכן להנחת תפילין ובנוסף לכך מילא אותו בספרי קודש. הוא דאג להפעלת האוטובוס מדי יום ובשעות הלילה בהן לא היה ה'טנק' בפעולה, היה עומד ליד 770.

באחד הימים, עבר הרבי ליד ה'טנק' בשעה שר' אהרן שהה באזור. להפתעתו ולהפתעת כולם הודיע הרבי שברצונו לבקר ב'טנק'. הרבי נכנס כשהוא מלווה ברב חדקוב ע"ה ובר' אהרן שעמד נפעם לנוכח הביקור הפתאומי.

הרי מכל-מקום אם יבוא על-ידי כך עניין של התעוררות והוספה בעניין של תורה ומצוותיה, הרי זה בדוגמת כמה עניינים, שעל כולם חל פתגמו המפורסם של כ"ק אדמו"ר (מוהרש"ב) נ"ע בנוגע לפירושים בתניא, אשר בד בבד עם הזהירות הנדרשת בכך, כשעניין של חיזוק ביראת שמים ועבודת ה' יצא מזה - אפשר לעשות זאת.

ובהנוגע לעניינינו, יצאו בקשר לחמשת המבצעים עם עניין שזהו "טנק" - שלכאורה, אין זה אלא מילתא דבדיחותא. אך לאמיתו של דבר, עניינו של טנק הוא - כלי נשק מיוחד אשר לו סגולה מיוחדת לא רק להגן אלא גם לכבוש. וכך גם בעניין המצוות, שעליהן נאמר שישנו העניין ד"מגנא ומצלא", ויתירה מזו - שכובשים עניינים של קליפת-נוגה, ועל-ידי-זה גם עניינים הקשורים עם ג' קליפות, ומהפכים אותם עד לאופן של "זדונות נעשו כזכויות".

"הפלאת האוטובוס שעל-ידו יופץ יותר המעיינות. ה'מרכז' קיבל אוטובוס ועליו רמקול ובתוך האוטובוס ספרייה להשאלה ולמכירת ספרי קה"ת וכיו"ב, וכן מקום להנחת תפילין".

טנק' ענינו לכבוש

ובחזרה לשנת התחלת כיבוש העולם ע"י טנקי המצוות' בתשל"ד:

בהתוועדות י"ב תמוז תשל"ד התייחס הרבי בפומבי לעניין ה'טנק', לאחר שהקדים את הכלל "בכל דרכך דעהו" ואת הנוהג אצל הבעש"ט ותלמידיו למצוא רמזים גם בענייני ולשונות אומות העולם, והמשיך (שיחות-קודש תשל"ד, כרך ב, עמ' 29 ואילך):

גם בעניין דלקמן, הן אם יפרשו זאת כעניין של צחות ("מילתא דבדיחותא"), והן אם יפרשו זאת כעניין שיש בו תוכן -

תשמ"ב. הטנק בפעילות עם חיילי צה"ל בשדה התעופה ביירות, מלחמת לבנון הראשונה.

מפעילי הטנקים - טנקיסטים

כך תיאר ביומנו הרה"ח ר' שלום-דובער שור (זכרון שלום עמי' פה) את הימים הראשונים של הטנקיסטים:

"יום ב' פ' חוקת, ד' תמוז: כשבא כ"ק אד"ש ל-770 לקריאת התורה, עמדו כבר הכן השריונים [=הטנקים] וכו' וכשיצא מהמכונת שרו וכו' ועשה [=הניף] הרבה בידיו הק' ובדרך כניסתו ל-770 הביט כל הזמן על הטראקס [המשאיות]".

הפצת המבצעים על-ידי הטנקיסטים העניקה תנופה עצומה למבצעי הקודש. חיבה יתרה הרעיף עליהם הרבי, עד שקרא לעוסקים בהם "טנקיסטים", והעניק להם - החל מהתוועדות ח"י אלול אותה שנה - את הזכות, לקבל מיזו הקדושה חבילות שטר (בן דולר) לצדקה, בסיוסם ההתוועדויות (תחילה), בהתוועדויות

בהמשך דבריו ביאר את הרמז שבראשי-תיבות "טנק" - טהרות, נזיקין, קדשים (ראה להלן).

מעלה אפילו על אווירון

בשיחה נוספת באותה התוועדות (שיחות-קודש שם, עמ' 274) ציין הרבי את "התוצאות ההצלחה והרעש" שבפעולת הטנק והוסיף, כי סגולת הטנק היא בכך שבאפשרותו להגיע למקומות רחוקים, גם אם לשם כך נדרש לעבור ב"בור, חריץ ותעלה", ומעלתו בכך על אווירון המסוגל לשאת רק כמות מצומצמת של נשק - ולכך מקשרים איתו עניין המבצעים, שצריכים להגיע לכל מקום בעולם, גם עבור אלה שאינם נמצאים (ברוחניות) בדרגת "עוף הפורח באוויר".

בסיום השיחה הורה הרבי אשר "כל הטנקיסטים יאמרו 'לחיים' בשמחה ובקול תרועה".

הגדולות ולאחר מכן בכל ההתועדויות) על-מנת לחלקם לכל אחד ואחד.

בשעתו סיפר הרה"ח הרב יעקב-יהודא העכט, מחשובי עסקני ליובאוויטש בארה"ב, שאחד ה'טנקים' הראשונים שנשעו באותה תקופה התמקם ברחוב מסויים בניו-יורק. באחד הבניינים נערכה אספה של אישים בעלי-השפעה גדולה ביהדות ארצות-הברית. הם שמעו את הרמקול ויצאו לראות במה מדובר. הם נדהמו מהעוצמה. תוצאת אותה אספה, שהיתה קשורה בחינוך יהודי, הייתה - קידוש ה' בלתי משוער והגברת הסיוע לחינוך יהודי.

דמישיחא - בדרגה הנמוכה ביותר - 'שולי המעיל'; יש לדעת שבשולי המעיל דרושים 'פעמונים' - הכניסה של אותו סוג של יהודים 'אל הקודש', תחת כנפי השכינה נקבעה באופן של 'ונשמע קולו'; ואדרבה ישנו עילוי דוקא ב'רעש' של עבודת התשובה.

ועוד הסביר הרבי כי "כשם שבלעומת זה נעשים עניינים רבים ברעש גדול (קול המונה של רומי) כן יש להשתמש באותו רעש של קדושה כדי לבטל את הרעש של הסיטרא-אחרא".

טהרה, נזיקין, קודשים

בשבת פרשת בלק (שם עמ' 270-) הוסיף הרבי וחיידד את הדברים. הרבי התייחס אז לאותיות של המילה 'טנק', אשר בסידור אחר הן יוצרות את המילה 'נקט' - סימן לשלושת הסדרים האחרונים מששת סדרי משנה: נזיקין, קדשים, טהרות. בהקשר זה אמר הרבי, כי בתקופתנו יש להקדים את הטהרות לכול, ומכאן גם

זה לעומת זה

בהתועדות שבת פרשת תצווה תשל"ה (ליקוטי-שיחות כרך טז עמ' 341) התייחס הרבי לצורך להפיץ יהדות בקול רעש גדול דווקא, ואמר:

על-פי כל הסימנים דסוף מסכת סוטה רואים כי עומדים אנו בדרא דעקבתא

הטנקים באה"ק ברחבת ה'כותל המערבי'.

ה"MITZVAH-TANK" בחוצות ניו יורק.

של דברים היוצאים מן הלב נכנסים אל הלב (דהשני) ופועלים פעולתם". (הרבי ציין שגם התלמידים הנוסעים יש להם קביעות עיתים בלימוד התורה גם בזמן נסיעתם ושהותם בהשליחות).

כאן הוסיף הרבי:

"ועל-דרך זה הונהג במידה קטנה יותר שגם במשך ימות השנה, כשישנם סדרי לימוד בישיבה, בעיצומה של שנת הלימודים, הרי בין הסדרים ישתמשו באלו שהעניקו להם השם "מצווה טאנקים", מכוניות שיסעו מחוץ לר' אמות של בית-הכנסת ובית-המדרש, ולשם יביאו את דבר ה' זו הלכה, בנוגע לתרי"ג מצוות כולן, מתחיל מחמשת המבצעים הידועים... מבצע תורה... מבצע תפילין... מבצע מזוזה... מבצע צדקה... בית מלא ספרים... גרות שבת קודש...

מילת 'טנק'. כלומר שעל-ידי טהרה ניתן להפוך נזיקין לקדשים. (וראה להלן עוד בענין זה מה שמובא משיחת מוצ"ש פ' צו, אור לייג ניסן, תשמ"ז).

להביא אור לכל מקום

בדיוק כעבור שנה, בהתוועדות י"ג בתמוז תשל"ה (שיחות-קודש תשל"ה, כרך ב, עמ' 285 ואילך), התייחס הרבי לתקנותיו של כ"ק אדמו"ר מוהרי"צ בדבר "שליחות המרכז לענייני חינוך" (מרכז שליחות) ב'בין הזמנים'; ש"תלמידי הישיבות נוסעים לבקר יהודים ולהביא להם את דבר ה' זו הלכה - כולל למקומות כאלה שולוי כן לא הגיעו להתם (מאיזה סיבה שתהיה) הדברים - אמרה מתורה שבכתב או תורה שבעל-פה, דין בשולחן-ערוך, ומבארים זאת בשפת המדינה ובאופן

טנק לארץ-הקודש

בשנת תשל"ו שיגר הרבי שלוחים לארץ-הקודש. התוועדות י' בשבט המפורסמת היתה גם מעמד 'צאתכם לשלום' לשלוחים. במהלך אותה התוועדות ניגשו אל הרבי תורמיו של 'טנק' חדש ומסרו לידיו הק' את המפתח ל'טנק'. באופן מפתיע למדי הורה הרבי לצרף את ה'טנק' החדש אל השלוחים בדרכם לארץ-הקודש. הוא ביקש מהתורמים למסור לנציג השלוחים מפתח נוסף של ה'טנק'.

כשקבוצה נוסעת, צריך שיהיה עמה 'טנק'

להלן רשימה מעניינת, העוסקת בין השאר באותו טנק מפורסם שנשלח לארץ-הקודש (בשנת תשל"ו) ומתייחסת גם לתפקיד הבחורים השלוחים בכלל.

ועניין זה הוא בדומה ל'הווי גולה למקום תורה', שתחת זה שאדם יחכה עד שעני יבוא בכוחות האחרונים שלו ויבקשנו סיוע בממון, עליו מוטלת החובה שבכל מקום שישנו חשד שקיים איזה שהוא אביון, עליו לרוץ ולחפש לסייע כדי להחיות נפשו בגשמיות, ועל-דרך זה בנוגע לימוד התורה וקיום המצוות שהן הם הלחם ומים של בני ישראל שעל-ידם מתקיימת נשמתו - וזהו תפקידם של "מצווה מובילים" ו"מצווה טאנק" [=טנק המצוות]...

ויהי-רצון שהדברים ייעשו בהצלחה רבה ומופלגה, דבר המתבטא בכך שמהן יראו וכן יעשו... ובאופן דמוסיף והולך ואור, עד אשר יאירו מחנה ישראל בכל מקום שהם, בכל מקומות מושבותם, אפוא שיהודי רק נמצא יהיה שם מצווה ותורה אור בגלוי...

...טנק לצד טנק...

מענה: העניין ששלחו עמם את ה'טנק' איננו כדי להיפטר משלומי מכס, אלא כשם שבשעה שיהודי נוסע עליו ליטול עמו תפילין, הרי כשקבוצה נוסעת, צריך שיהיה עמה 'טנק'. ממילא, כאשר יסעו למבצעים, ישתמשו ב'טנק'.

לאידך גיסא, בדומה למה שכשיהודי יש לו תפילין - עליו להשאילם לזולת שאין לו, על דרך זה בנוגע ל'טנק'. יבררו את החוקים, ואם הדבר אפשרי יתנוהו גם לאחרים. אבל – לא לעשות דבר הנוגד את החוק.

עתה הגיע הזמן

אבל השיחה המפורטת ביותר נאמרה ב"מאמר המוסגר", בהתוועדות של הרבי בשנת תשמ"ז ('התוועדיות' תשמ"ז), כרך ג, עמ' 98-101). הרבי התייחס אז (בהתוועדות מוצאי שבת-קודש פרשת צו, אור לייג בניסן) לשני עניינים: 1) השימוש

השיחה הטלפונית התנהלה אור ליום ג' פרשת תצווה תשל"ו בין הרה"ח ר' חנוך ש"י גליצנשטיין, מנהל ישיבת 'תורת אמת' אז, לבין מזכירות הרבי, "אודות תפקידם של השלוחים (התלמידים שיי) ש"י העולים לאה"ק ת"ו:

"שאלה: האם עניינם של השלוחים - פעולות, והרי עיקר הפעילות אפשרית בזמני ה'סדר'?

מענה: אלו הן שתי שאלות: (א) האם עניינם של השלוחים פעולות - הרי זה דבר פשוט שזהו עניינם, שהרי נשלחו כדי לעודד וכו' וממילא כל הפעולות הרי הם עניינם.

(ב) בנוגע לזמני ה'סדר' - הרי זו שאלה כללית בישיבותינו. ובנוגע השלוחים, עליהם לשמור על זמני ה'סדרים', ולעסוק בפעולות מחוץ לזמני ה'סדר'. מלבד עניינים מיוחדים שאפשר לעשות אף בזמני ה'סדר'.

שאלה: מהו עניין שיגור ה'טנק'?

יהיו באופן ד"כל מעשיך יהיו לשם שמים" ו"בכל דרכיך דעהו", דבר התובע ממנו להתייגע ולהפוך את הטנק מדבר שלילי ("היפך הטוב", כלשון הרב) לצדק וקדושה; לנצלו שיהיה "לשם שמים" ובאופן ד"דעהו" שיהיה מלכתחילה "טנק" שיקר תפקידו, ויתר-על-כן כל תפקידו - ענין של מצווה.

המשיך הרבי:

"יתבררו ויתלבנו ויצרפו רבים": לגבי תקופתינו זו, כל זמן שלא היה קיים מושג "טנק" מצד דלעומת-זה - עדיין לא הגיע הזמן המתאים שיהיה מציאות "טנק" של מצווה וקדושה, או אפילו "טנק" של רשות. אמנם כשרואים שנתהווה מציאות זו בלעומת-זה - זוהי ההוכחה וההוראה בגלוי שעתה הגיע הזמן לעשות "טנקים" של מצווה.

ועל-פי הכלל ד"איני מבקש כו' אלא לפי כוחך" בוודאי שב"כוחך" לקיים עניין זה, וכפי שרואים בפועל, וגם את התוצאות טובות שיצאו מזה.

בביטוי "משיח נאו" (2) השימוש ב"טנק של מצווה".

כחקדמה ביאר הרבי את השם "ליובאוויטש" שבא בנוסף לשם חב"ד, והסביר שמכיוון שבימות המשיח יצטרכו לתקן את העולם כולו, יש אפוא להשתמש בלשונם של בני נוח לצד השימוש בלשון-הקודש:

כשרואים שיחנו "טנק" כפשוטו - כלי נשק, נשאלת השאלה: כיצד יכולה להתהוות מציאות שהיא - רחמנא ליצלן - כלי משהיח, הרי "מפי עליון לא תצא הרעות"? בהכרח אפוא לומר שעיקר עניינו הוא להפכו לטוב.

הרבי ביאר שרואים בפועל שמכוננת כעין 'טנקים' משמשות לאומות-העולם למטרות חיוביות, כמו יישור-דרכים או סילוק גורמים המונעים ומפריעים לבניית בניינים, לצורך יישוב העולם. מדובר בעניינים של "רשות" - בהם די ומספיק לבן-נוח. לעומת זאת, מיהודי נדרשת עבודה גדולה יותר - שכל עניינו

שלו, ואז הסדר הוא "טנק".

והעניין בזה:

"טנק" ראשי-תיבות "טהרות נזיקין קדשים". והסדר בזה: "טהרות" - לכל לראש ישנה העבודה ד"לטהר עצמו", "קשוט עצמך תחלה וכו'", ולאחרי זה יכול לפעול על הזולת (וכסדר הכתוב "סור מרע" ואחר כך "ועשה טוב"), תחילה בעבודה דסדר "נזיקין" - "סור מרע", ולאחרי זה בעבודה דסדר "קדשים" - "ועשה טוב".

[ובזה יומתק עניין ד"טנק" של מצווה - נוסף על עיקר עניינו, כאמור, שהוא כנגד ומבטל את ה"טנק" דלעומת זה, הנה הוא "מבררו ומלבנו ומצרפרו".]

ויש לומר שהרמז לזה הוא דווקא מהמשנה - כי משנה (דוקא) הוא עניין הלכות בגלוי, ו"דבר ה' זו הלכה" הרי קשור עם "דבר ה' זה הקץ".

שלושה שלבים בעבודה

בהמשך דבריו של הרבי היתה התייחסות גם לעניין הרמז שבמילת "טנק" (הרבי חזר וביסס דברים שאמר בשנת תשל"ד):

ישנו בזה רמז מסימני שישה סדרי משנה: "זמ"ן נק"ט" [ישנם בזה שני סדרים: "זמ"ן נק"ט" ו"נז"ם נק"ט"ן]. והסימן המקובל הוא "זמ"ן נק"ט"ן] ו"נקט" אותיות "טנק". אמנם בסדר שונה. אבל אותם האותיות.

והנה הסדר בזה מדוייק גם-כן [אף-על-פי שכל הפרטים השונים שבמשנה הם חלק מכללות המשנה, ו"עצם כשאתה תופס בחלקו אתה תופס כולו", אף-על-פי-כן, הרי ערכה התורה סדר מסויים בזה]. וטעם השינוי בסדר האותיות (בעבודת ה') הוא: ישנו העניין כמו שהוא (א) בתורה - "נקט", (ב) כמו שהוא נמשך לאחר-מכן מהתורה (להבדיל) לעולם, ב"מעשה שהוא העיקר" - ד"טנק" של מצווה, ובפעולותיו על-ידי ה"טנקיסטים"

מוקדש
לחיזוק ההתקשרות
לכ"ק אדמו"ר נשיא דורנו

***

ולזכות החתן
הת' **ישי שי' אליפי'**

לרגל
בואו בקשרי השידוכין עב"ג תחי'

יהי רצון
שיבנו בית בישראל על יסודי התורה והמצווה
כפי שהם מוארים במאור שבתורה זוהי תורת החסידות
לנח"ר כ"ק אדמו"ר נשיא דורנו

"והוא יוליכנו בטנק'ן לארצנו"